

ਸਿੰਘ-ਸੇਵਕ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਪੁਸਤਕ । ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਛਾਪੇ

ਨੰਬਰ	੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੫ ੮੦੫	੧
------	------------------------------	---

ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤੀ

ਸਤਜੀਤ-ਸੁੰਦਰੀ

ਦਾ

॥ ਹੁਬਹੂ ਫੋਟੋ ॥

ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਸਿੰਘ-ਸੇਵਕ-ਏਜੰਸੀ
ਅਮਿਤਸਰ ਨੇ ਛਪਾਯਾ

ਪੈਹਲੀ ਵਾਰ] ਜਨਵਰੀ ੧੯੧੨ [੧੦੦੦

ਕੀਮਤ	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰੈਸ ਅੰਮਿਤਸਰ ਵਿਚ ਭਾਈ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਛਪਿਆ	।।
------	---	----

ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕੋ ! ਇਹ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਜੋ ਅਜ ਤਕ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਛਪੀ ਇਸਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਤਿਵਾਦੀ, ਉਪਦੇਸ਼, ਨੇਕ ਚਲਨ, ਪ੍ਰਮਾਰਥੀ ਸੁਝ, ਬੁਰਿਆਈ ਦਾ ਬੁਰਾ ਫਲ, ਸਚ ਦੀ ਜੈ ਆਦਿਕ ਬੜੇ ਬੜੇ ਚਮਤਕਾਰੇ ਅਰ ਜਾਦੂ ਦੇ ਓਹ ਅਸਰ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟ ਕੇ ਭਰੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਜ ਕਲ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਾਠਕ ਤਰਸ ਰਹੇ ਸਨ ਅਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਭੀ ਪੁਸਤਕ ਸਾਡੀ ਵਿਦਯਾ ਵਿਚ ਛਪੇ। ਮੈਂਨੇ ਏਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਇਸ ਦਾ ਲਿਖਕੇ ਪਗਟ ਕਰ ਦੇਨਾ ਜਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ। ਅਰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਪੈਹਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਕ ਨਾਵਲ ਦੇ ਢੰਗ ਤੇ ਲਿਖ ਕੇ (ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਮਨ ਇਸ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਮਗਨ ਹੋਯਾ ਰਹੇ ਅਰ ਇਸ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਦਾ ਤਤ ਕਢਕੇ ਏਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋ ਜਾਣ) ਆਪਦੀ ਦਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਸਜਨਾਂਦਾ ਅਤਿਧੰਨਬਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲਿਖਨ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਕਲਮ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲਿਖਤ ਆਪ ਜੈਸੇ ਕਰਤਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁੱਛ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੀ ਇਸ ਮੇਹਨਤ ਵਲ ਧਿਆਨ ਦੇਕੇ ਦਾਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਈ ਅਪਨੀ ਉਪਦੇਸ਼ਕੀ ਤੇ ਚੱਲਨ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸਕੇ ਕ੍ਰਿਤਾ ਰਥ ਕਰੋਗੇ। ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਪੰਜ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਦੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦੇ ਕਾਂਡਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਓ ਗੇ ॥

ਦਾਸ, ਕਰਤਾ

ਪਹਿਲਾ ਕਾਂਡ

ਸੰਮਤ ੪੪੩ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਨੂੰ ਕਾਂਸੀ ਜੀ ਵਿੱਚ ਵੈਦਯ ਮੁਕੰਦ ਰਾਮ ਦਾ ਬੜਾ ਦਬਦਬਾ ਸੀ ਏਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਦਗੀ ਚੰਗੀ ਚਲਦੀ ਸੀ, ਕਿੰਨੇਹੀ ਰੋਗੀ ਇਨਾਂਦੇ ਉਪਾਯ ਅਰ ਔਸ਼ਧੀਆਂ ਨਾਲ ਰਾਜੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਰਾਜਾ, ਪਰਜਾ, ਧਨੀ, ਗੀਬ ਸਭ ਦਾ ਉਪਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਰੇ ਹੀ ਹੋਯਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਾਨ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੀ ਭਗੀ ਰਥੀ ਅਰ ਬਰਨਾ ਨਦੀ ਦੇ ਸੰਗਮ (ਵਿਚਕਾਰ) ਤੇ ਸੀ ॥

ਏਹ ਮਕਾਨ ਵਰਿਤ ਕਰਾਮਾਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਯਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਸੰਮਤ ੩੩੭ ਵਿਸਾਖ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੌ ਜਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਏਹਨਾਂ (ਵੈਦ ਰਾਜ) ਦੇ ਮਕਾਨ ਦੇ ਫਾਟਕ ਨੂੰ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਏਸ ਦੀ ਉਮਰ ਕੋਈ ੨੫ ਕੁ ਵਰਹੇ ਦੇ ਲਗ ਪਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਰੰਗ ਗੋਰਾ, ਗਢੀਲਾ ਸ੍ਰੀਰ, ਉੱਚੀ ਛਾਤੀ, ਵਡੀਆਂ ਵ ਤੇ ਮੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਸਭ ਅੰਗ ਇਸਦੇ ਸਭੋਲ ਹਨ। ਜਵਾਨ ਫਾਟਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਖਲੋ ਗਿਆ ਤੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕੰਧ ਅਰ ਕੋਠੜੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਇਹ ਫਾਟਕ ਨਿਰਾ ਪੱਥਰਾਂ ਦਾ ਬਨਿਆ ਹੋਯਾ ਸੀ, ਅਤੇ ੧੫ ਕੁ ਹੱਥ ਦੇ ਲਗ ਪਗ ਉੱਚਾ ਸੀ, ਫਾਟਕ ਦੇ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਦਾਲਾਨ ਅਰ ਇੱਕ ੨ ਕੋਠੜੀ ਸੀ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਰੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਫਾਟਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੱਧ ਕੋਹ ਚੌੜਾ ਅਰ ਏਨਾਹੀ ਲੰਮਾ ਮਦਾਨ ਸੀ ਜੋਕਿ ਉੱਚੀ ਪੱਕੀ ਅਰ ਚੌੜੀ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਛਰ ਦੀਵਾਲ (ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਕੰਧ) ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਯਾ ਸੀ, ਏਸ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪੁਹਾਰੇਦਾਰ ਬੌਲੀ ਅਰ ਨੈਹਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਛੋਟੇ ੨ ਬਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ੪੦੦ ਗਜ਼ ਲੰਮੀ ਅਰ ਚੌੜੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਘੇਰੀ ਵੈਦਰਾਜ ਦਾ ਉੱਚਾ ਮਕਾਨ ਚਮਕਦਾ ਹੋਯਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ॥

ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਦੇ ਕੁ ਛੁੱਟ ਦੇ ਲਗ ਪਗ ਉੱਚੀ ਸੀ, ਚਾਰਗਜ਼ ਚੌੜੀ ਖਾਈ ਸੁਫ਼ ਜਲਨਾਲ ਭਰੀ ਮਕਾਨ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਖਾਈ ਤੇ ਪੂਰਬ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪੁਲ ਬਨਿਆ ਹੋਯਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਉੱਤੋਂ ਦੀ ਹੋਕੇ ਲੋਕ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਜੋ ਸਮੇਂ ੨ ਸਿਫ ਕਲ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁਕਿਆ ਭੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੁਲੋਂ ਪਾਰ ਹੋਕੇ ਏਹ ਜਵਾਨ ਮਕਾਨ ਦੇ ਉਸਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਵੈਦਰਾਜ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਸਨ ਏਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਕਮਰਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਨੁੱਕਰ ਵੱਲ ਛੋਟੀ ਹੋਰ ਕੋਠੜੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੜਾ ਪੱਕਾ ਜੰਦਰਾ ਵੱਜਾ ਹੋਯਾ ਸੀ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਤਰੰਜੀ ਵਿਛੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੱਖਨ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵੱਲ ਕਈ ਅਲ ਮਾਰੀਆਂ ਮੇਲ ਮੇਲ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਈ ਵਡੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਸ਼ੀਸ਼ੀਆਂ ਤ੍ਰੀਤੀਬ ਵਾਰ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਉੱਤਰ

ਦੀ ਕੰਧ ਵੱਲ ਵੈਦਰਾਜ ਦੇ ਬੈਠਨ ਦੀ ਗੱਦੀ ਵਿਛੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਮੂਰਤਾਂ ਚਾਰ ਚਾਰ ਹੱਥ ਲੰਮੀਆਂ ਗੱਦੀ ਦੇ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਲਟਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ ਪਾਯਾ ਹੋਯਾ ਸੀ। ਜਵਾਨ ਏਥੇ ਗੱਦੀ ਦੇ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਰ ਗੱਦੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਦੇਖ ਕੁਝ ਸੋਚਕੇ ਫੇਰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਪਿਆ। ਅਜੇ ਬੁਹੇ ਦੀ ਦਲੀਜ ਤੋਂ ਪਾਰ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਹਮਨਿਓਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦਾ ਦਿਸਿਆ। ਓਹ ਆਦਮੀ ਝੱਟ ਪੱਟ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਆਨ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ:-

ਆਪ ਮੁੜੇ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਹੀ ਵੈਦਰਾਜ ਹੋਰੀ ਇਥੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਵਾਨ--ਕੀ ਓਹ ਏਸ ਵੇਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਨੌਕਰ ਹੋ?

ਓਹ ਪੁਰਸ਼--ਜੀ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈਨ ਪਰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਬਾਬਤ ਜੋ ਆਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸੋ ਠੀਕ ਹੈ ॥

ਜਵਾਨ--ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਉਂ ਕੀ ਹੈ?

ਓਹ ਪੁਰਸ਼--ਮੈਨੂੰ ਲੋਕ ਪਲਟਨ ਕਹਿਕੇ ਸਦਦੇ ਹਨ ॥

ਜਵਾਨ--ਏਸ ਕਹਿਨ ਤੋਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਉਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਹੈ?

ਪਲਟਨ--(ਕੁਝ ਰੁਕਕੇ) ਜੀ ਨਹੀਂ! ਮੇਰਾ ਏਹੀ ਨਾਮ ਹੈ ॥

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.